

Ένα μεγάλο θαύμα του Αγίου Ανδρέα πού συνέβη στην Καρπασία της Κύπρου...

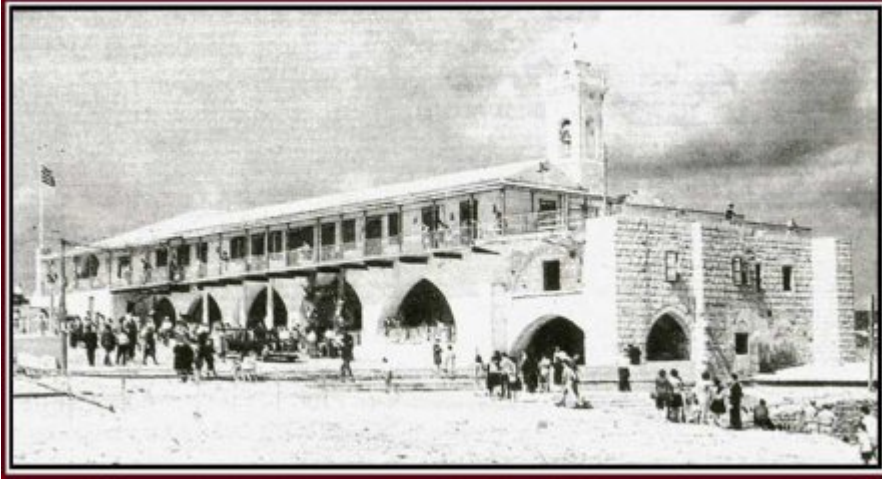
[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Αυτές τις μέρες, πού εμείς εδώ πέρα γιορτάζουμε μέ λόγους μεγάλους και πανηγυρικούς, με χαρές και φωταγωγίες, λιτανείες και κωδωνοκρουσίες τον Άγιο μας, τον Πολιούχο Ανδρέα, τόν τής πρώτης κλήσεως μαθητή του Χριστού, κάποιοι άλλοι λαβωμένοι και πονεμένοι, χιλιάδες χιλιόμετρα θάλασσας μακριά μας, αμφίβολο είναι εάν θα μπορέσουν να μπούνε κι' εφέτος στην σκονισμένη Εκκλησιά

τους και ν' ανάψουν τ' αγιοκέρι τους.

Το γιατί και πώς, μη το αναζητήσουμε στους δέλτους της πρόσφατης ιστορίας γιατί ακόμη η ιστορία της Κύπρου γράφεται, και μόνο στον επόμενο αιώνα, εάν ζήσουμε και όσοι ζήσουνε, θα μάθουμε γιατί και πώς έγινε το μεγάλο κακό και στα δύο την μοιράσανε...Τήν Κύπρο μας !

ΤΟ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ...

Για την ίδρυση του φημισμένου Μοναστηριού του Αποστόλου Ανδρέα, που βρίσκεται στο ομώνυμο ακρωτήριο στην κατεχόμενη Καρπασία, ελάχιστα είναι γνωστά. Η παράδοση φέρει τον Απόστολο Ανδρέα να έχει περάσει από το μέρος εκείνο, τον 1ο αιώνα μ.Χ., όταν το καράβι με το οποίο ταξίδευε έμεινε αγκυροβολημένο για τρεις ημέρες σε παρακείμενο λιμανάκι λόγω νηνεμίας.

Εκεί ο Απόστολος δημιούργησε μια πηγή στο βράχο από όπου άρχισε να αναβλύζει άφθονο νερό, «που τρέχει από τότε στον λάκκο της Παλαιάς Εκκλησίας και από εκεί βγαίνει σαν Αγίασμα από βρύση κοντά στη θάλασσα» (Ι. Τσικνοπούλλου «Ο Απόστολος Ανδρέας», 1967, σ. 21). Αυτό θεράπευσε και το τυφλό παιδί του καπετάνιου του καραβιού, ο οποίος, σύμφωνα με την παράδοση, έκτισε στην ίδια τοποθεσία ναό αφιερωμένο στον πρωτόκλητο μαθητή του Χριστού.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ...

Αυτό όμως που το κάνει Πανκυπρίως γνωστό τό προσκύνημα αυτό, είναι το ακόλουθο θαύμα:

Την περίοδο της ηγουμενίας του Οικονόμου Χριστόφορου Κυκκώτη συνέβηκε ένα θαυμαστό γεγονός, που συγκλόνησε τους κατοίκους της Κύπρου και αύξησε το σεβασμό και την αγάπη τους προς τον Απόστολο Ανδρέα και το μοναστήρι του.

Συγκεκριμένα γύρω στο 1896, οι Τούρκοι είχαν απαγάγει στην πόλη Αλλαγιά της Μικράς Ασίας το μοναχογιό μιας φτωχής Ελληνίδας της Μαρίας. Παρά τις προσπάθειες της γυναίκας να επανεύρει το γιό της, τούτο δυστυχώς δεν κατέσται δυνατό.

Ο μικρός Παντελής Χατζηγεώργη είχε οδηγηθεί από τους απαγωγείς του στις

στρατιωτικές σχολές του κατακτητή και τα ισλαμικά τάγματα ώστε, μετά την αποφοίτησή του, να υπηρετήσει το Σουλτάνο και το Μωάμεθ. Έκτοτε η μητέρα του εναπόθεσε στο Θεό τις ελπίδες της για την ανεύρεσή του και με καθημερινές και συνεχείς προσευχές Τον ικέτευε να την ελεήσει. Αρκετά χρόνια αργότερα, το 1912, είδε στον ύπνο της κάποιον Ανδρέα, και της ανακοίνωσε ότι σύντομα θα συναντούσε το χαμένο γιο της.

Η μάνα πεπεισμένη ότι ο επισκέπτης της δεν ήταν άλλος από το πρωτόκλητο μαθητή του Χριστού, αναχώρησε αμέσως με το αυστριακό ατμόπλοιο που εκτελούσε το δρομολόγιο Σμύρνης - Λάρνακας για προσκύνημα στο μοναστήρι του Αγίου, στην Κύπρο.

Με το ίδιο καράβι ταξίδευαν επίσης πολλοί Κύπριοι - άνδρες και γυναίκες - οι οποίοι εργάζονταν στη Μερσίνα και στα Άδανα ως υπάλληλοι γερμανικής εταιρίας που κατασκεύαζε τα μεγάλα σιδηροδρομικά έργα της Ανατολής.

Στο καράβι υπήρχε επίσης και μια μικρή ομάδα από δερβίσηδες, που επισκέπτονταν την Κύπρο για να διευθετήσουν διάφορες οικονομικές εκκρεμότητες των τεκκέδων του νησιού. Σε κάποια στιγμή, η Μαρία διηγήθηκε τα συμβάντα στις άλλες γυναίκες που συνταξίδευαν μαζί της και εξέφρασε τη βαθιά της πεποίθηση πως με τη βοήθεια του Αγίου θα επανέυρισκε το γιό της.

Τη διήγησή της ακροαζόταν με πολύ ενδιαφέρον ένας από τους Δερβίσηδες, ο οποίος και παρατηρούσε προσεχτικά τη γυναίκα. Τελικά την πλησίασε και της απηύθηνε το λόγο, διαπιστώνοντας ότι ήταν η μητέρα του, αφού όπως φαίνεται, παρά την πολύχρονη παραμονή του στα τουρκικά ιεροδιδασκαλεία, εξακολουθούσε να διατηρεί ενθυμήσεις από την παιδική του ζωή.

Αφαίρεσε τότε το κάλυμα της κεφαλής και αφού ντύθηκε με ελληνικά ρούχα, ομολόγησε την χριστιανική του πίστη. Η χαρά και των δύο, όπως και όσον άλλων Χριστιανών ταξίδευαν μαζί τους, ήταν πολύ μεγάλη και ξεπερνούσε τα όρια της συγκίνησης. Μόλις δε το καράβι προσάραξε στη Λάρνακα, μητέρα και γιός έτρεξαν στο ναό του Αγίου Λαζάρου, όπου προσευχήθηκαν θερμά και ευχαρίστησαν τον Απόστολο Ανδρέα. Στη συνέχεια ο Παντελής ομολόγησε για δεύτερη φορά, μπροστά στον ιερέα του ναού παπά Ιωάννη Μακούλη, πίστη στο Τριαδικό Θεό.

Ο απαχθείς Παντελής Χατζηγεώργης, πρώην Τούρκος Δερβίσης, με την μητέρα του, μετά την θαυματουργική, από τον Άγιο Ανδρέα, επιστροφή του...

Ο παπά Ιωάννης σφράγησε την επάνοδο του Παντελή στο Χριστιανισμό με την τέλεση του μυστηρίου του χρίσματος. Ακολούθως αφού επισκεύθηκαν το μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα, όπου προσκύνησαν τον Άγιο και τον ευχαρίστησαν για τη θαυμαστή βοήθειά του, μετέβησαν στο μοναστήρι του Κύκκου στο οποίο παρέμειναν για λίγες μέρες.»

ΠΟΛΙΤΗΣ» ημερ. 14/2/1999

πηγή: proskynitis.blogspot.gr